

#1: מאמר משה אל פרעה להציע לפניו שישלח את ישראל: The Soul

הלא תדע מלך אדיר
האדם הלז למה נוצר
לא להדמות לחיתו יער
לא לשחר לטרף
אף לא לשעשועי הבל
רק לכונן במשפט תבל
לקום על נדיבות
לפעול אמת וצדק
לחכם נפשו בדעת אלקים.

זאת היא עלי ארץ תעודתו
כי יגבה לבו בחכמה בדעת ובכשרון.

כי הלא לא לתהו יתן אמן חכם
כח נהדר בנשמת אנוש
גברה ידה אל על התנשא
לא תאמר הון אם תצבור דעת
גבהי שחקים ושרפי קדש
מאורי אור וגלגלי נגה
יצורי תבל וכל דרי מטה
לא תשבע נפש האדם
אם שם לב להשכיל
אך עוד יוסיף ישא אבר
עד א-ל אלים ידבר נפלאות
ונפשו תחוש אור חיי אמת
תכסף ותחשוק לעוף כבני רשף
לעמוד בצבאי מרום
להתבונן עדי חקר סודם
על יוצר כל להתענג
ולשבע זיו מנועם רצונו
נועם עליון הקם נצח
לא יועם אורו באין קץ.

לא לחנם נחזה בנו
אוצר נחמד מרים לנו קרן
אך לתת לו חקו
לתן יד לו במרחב לשבת
להשיא פעלו בבתי לבב
עדי יגיע אלי גבול שם אלוק
להאסר בת מרום בבית כלאה
אז יחל חיות תקופת חיים
חיי אמת חיים חדשים
תאורנה עיניו ותשבענה גיל
מהוד הדרת כבוד נורא עז
לא ידעה נפשו לא תוכל שעה
בעוד שבתה הנה פה בשפל.

You know, mighty king,
why this Man was created –
not to resemble beasts of the forest,
not to rise early to hunt,
as well, not for vapid frivolity,
but only to establish the world with justice,
to stand upon generosity,
to act honestly, righteously,
to educate his spirit with knowledge of Gd.

This is his mission upon earth,
to elevate his heart with knowledge, comprehension and skill.

For surely the wise Artisan would not put for naught
glorious power in the soul of man,
her hand mighty, elevated to heights,
who will not cry "Enough" as she amasses knowledge of
heights of the heavens, sacred seraphs,
radiant luminaries and shining spheres,
creatures of earth and residents of the lower realms,
Man's spirit would not be sated
were he to turn his heart to understand,
but he would yet increase and raise his wings,
to the Power above all powers he would speak wonders,
and his spirit would hasten to the light of the life of truth,
he would yearn and long to fly as do the sons of the flame,
to stand among the hosts of heaven,
to contemplate, to investigate their secrets,
to pleasure in the Creator of all,
to be filled with the radiance of the beauty of His desire,
the celestial beauty which eternally endures,
even to infinity its light will not dim.

It is not for naught that we envision in ourselves
a beautiful treasure, a fount of our strength,
but to give to this its due,
to afford it a broad space in which to dwell,
to increase its activities in the rooms of the heart,
until it should reach the boundary set by Gd,
for the celestial daughter to be imprisoned in her jail,
then he will begin to live the season of life,
life of truth, life that is new,
his eyes will be illuminated and filled with joy,
from the glory of the beauty of an awesome, mighty honour,
which his spirit knows not how to gauge
while she yet dwells in this lowly realm.

זאת מטרת ארך ימי גבר.	This is the ambition of the length of a man's days.
אבל לדאבון לב אוהב צדק לא כן נחזה בהמון רבה אך בחשכה בני איש יתהלכו.	But to the sorrow of a heart that loves righteousness, we do not envision this in the great multitudes; only in darkness do the sons of Man walk.
הן הבט נא במרחבי מלכותך התבונן על חקר עלילות עמך אם לא עשק ונלוז ורשע כסל התמכר לרע וכל געל נפש לכל מלאכה נמבזה וחרפה לגבר גם בעולתה ישלחו יד עלי יושר להכות נדיבים כבה אור מדע עם וזהר נשמת מרומים הועם לדעת לא גברו מבהמות שדי ובפעל רשע מהם העמיקו שחת.	Here, look now in the breadth of your empire, contemplate, investigate the deeds of your nation, if not corruption and perversity and wicked foolishness, selling themselves for evil and all revulsion of the spirit, for every task that is degraded and shameful for a man, even to crime does he send forth a hand, to strike at nobles for their righteousness, the light of the nation's knowledge is extinguished, and the radiance of the celestial soul is dimmed, in knowledge they are no greater than beasts of the field, and in wicked deeds they are still more corrupt.
ואתה אדון לעמך הזאת תוכל חזות נחלת מרומים כי תלך תמס נפש האדם כי אחרי גו תושלך עשק רש במדינה גזל משפט בכל עבר ופנה מחשבות הבל ותעתועים שוא ודבר מרמה כל רעיון קדוש רחק מהם אל כל נאווה בקדש לא הבט יוכלו.	You are master to your nation, can you bear to envision this the celestial portion entering decay, the spirit of Man cast after the body, the cheating of the weak in the land, robbery of justice at every pass and turn, thoughts of empty vapour and wandering, emptiness and deception, distancing every sacred idea from themselves, toward every sacred preserve they cannot gaze.

1. Rabbi Avraham Yitzchak Kook, Introduction to Shabbat ha'Aretz

(7) א: סגולתה של כנסת־ישראל... בכל עז־חייה היא מכרת שהחיים שוים הם את ערכם רק באותה מדה שהם אלקיים, וחיים שאינם אלקיים אינם שוים לה מאומה...

(8) ג: היחיד מתנער מחייה־חול לפרקים קרובים בכל שבת. "בא שבת באה מנוחה," מתחלת הנפש להשתחרר מכבליה הקשים...
The special trait of the nation of Israel... With all of the strength of her life, she recognizes that life is worth its value only to the extent that it is Divine, and life that is not Divine is worthless...

The individual shakes off mundane existence at frequent intervals, each Shabbat. "When Shabbat arrives, rest arrives," the soul begins to be freed from her harsh bonds...

#2: ומחשבתי משוטטת   The Struggle of Exile

ומחשבתי משוטטת בקצות הארץ, מקום שם נחיתים, אחים נדחים.	And my thought roams to the ends of the earth, to the place where are resting, brothers who have been pushed away.
הקודרים מיגון באפס נחומים, הנלחמים על בצלים ופתותי לחם.	Who are blackened from sorrow without consolation, who battle for onions and morsels of bread.
ואור חלד כי יקום לעם מציון לא נגלה למו	And the light of days when it rises, for the nation from Zion it is not revealed.
אחים נדחים, אלה אבקש, להגיד להם כי נצץ אורם.	Brothers who have been pushed away, these I seek, to tell them that their light has blossomed.

<p>אֶל ראש הָהָר עֲלֵה וְשׁוֹפָר גָּדוֹל קַח וְשֵׂא עֵינֶיךָ וּרְאֵה עֲנֻת הָעָם הַדָּל</p>	<p>Ascend to the top of the mountain and take up the great shofar, and lift your eyes and see the suffering of the lowly nation.</p>
<p>וּבְשׁוֹפָר הַגָּדוֹל תִּקַּע תְּקִיעָה תְּרוּעָה וְשִׁבְרִים וּבִרְגֶלְךָ רַקַּע וַיִּרְעֲשׂוּ הַקְּבָרִים</p>	<p>And blow the great shofar, tekiah, teruah, shevarim, and pound with your foot, and so the graves will quake.</p>
<p>וְהַקּוֹלוֹת יַעֲלוּ בְּלוֹלִים עַד שְׁרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת וַיִּתְּגַלְּגְלוּ הַגִּילְגּוּלִים לִבְנוֹת אֵת הַשְּׁמָמוֹת</p>	<p>And these sounds will ascend through passages, to the very roots of the souls, and those who roll will be set into motion to build up the ruins.</p>
<p>וַיִּתְעוֹרְרוּ הַנִּרְדָּמִים נִינֵי הָאַרְיֹת הַמְּשַׁחֲקִים בַּזְּרָמִים וְשׁוֹגִים בַּהֲנִיּוֹת</p>	<p>And those who sleep will be roused, the grandchildren of the lions, who play in streams, and wander in sprinklings.</p>
<p>וַיִּקְיצוּ הַיְּשָׁנִים בְּמִרְדַּמַּת הַגּוֹלָה וַיַּעֲזְרוּ הַזּוֹנִים בְּעֲלֵי הָאוֹזָן הָעֵרְלָה</p>	<p>And those who sleep will awake from the slumber of the exile, and those who stray will be roused, those of the uncircumcised ear.</p>
<p>וַיִּקְוּמוּ וַיַּעֲלוּ לְאַרְצָם שֶׁהָיוּ בָּמָרְכָה מְלָכֻה וַיִּשְׁימוּ קֵץ וְקֶרֶץ לְגִלּוֹת שְׁבָה הַדּוֹחָה</p>	<p>And they will rise and ascend to the land in which their forebears did reign, and they will put an end, an abrupt halt, to the exile in which they had been dispersed.</p>

2. Yeshayah 27:13

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְיָבֹאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְצָם אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בְּאַרְצָם מִצְרַיִם, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַגֹּ' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

And it will be, on that day, a great shofar will be blown, and those lost in Assyria will come, and those who had been scattered in the land of Egypt, and they shall bow to Gd on the holy mountain, in Jerusalem.